

ORDIN Nr. 462 din 1 iulie 1993

pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferică și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare
EMITENT: MINISTERUL APELOR, PĂDURILOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 190 din 10 august 1993

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
având în vedere necesitatea stabilirii de norme de limitare a emisiilor de poluanți eliminați în atmosfera în scopul protecției factorilor de mediu și a biosistemelor în ansamblul lor împotriva poluărilor atmosferice de către activități antropice,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 792 din 17 decembrie 1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului,
emite următorul ordin:

1. Se aprobă Condițiile tehnice privind protecția atmosferei și Normele metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare.
2. Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data de 30 septembrie 1993.
3. Condițiile tehnice și normele metodologice sunt valabile până la reglementarea, prin standardizare, a unor norme naționale sau până la revizuirea lor prin ordin ministerial.
4. Direcția strategii, legislație pentru protecția mediului, evaluare impact și avizare se însărcinează cu difuzarea și aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului ordin.

Ministrul apelor, pădurilor
și protecției mediului,
Aurel Constantin Ilie

CONDIȚII TEHNICE PRIVIND PROTECȚIA ATMOSFEREI

I. Dispoziții generale

ART. 1

Obiective și domenii de aplicare

(1) Prezentele condiții tehnice au drept obiectiv, prin stabilirea de norme de limitare a emisiilor pentru poluanții eliminați în atmosfera, protecția omului, a animalelor și vegetației, a biotopurilor și a biocenozelor lor, a apei, solului și materialelor împotriva poluărilor atmosferice ce pot genera vătămare sau disconfort.

(2) Ele se aplică următoarelor domenii:

- a) emisiilor produse de surse staționare, de vehicule și infrastructuri destinate transporturilor;
- b) emisiilor produse de instalațiile de ardere;
- c) combustibililor și carburanților.

(3) Prezentele norme de emisie nu se referă la calitatea aerului din zone de munca, pentru care Ministerul Sănătății împreună cu Departamentul protecției muncii stabilesc, prin normele de protecție a muncii, concentrații maxime admise în atmosfera zonelor de munca.

ART. 2

Definiții

În sensul prezentelor condiții tehnice se înțelege:

(1) prin emisie de poluanți: eliminarea în atmosfera a unor poluanți solizi, lichizi sau gazoși din surse punctiforme sau de suprafață;

(1.1) prin norme de limitare preventivă a emisiilor: norme privind valorile concentrațiilor maxime de poluanți admise a fi eliminate în atmosfera de către diferitele activități antropice;

(2) prin imisie: transferul poluanților în atmosfera către un receptor (omul și factorii sistemului sau ecologic, bunuri materiale etc.);

(2.1) prin norme de imisie: norme privind valorile concentrațiilor maxime admisibile ale unor substanțe poluante în atmosfera;

(3) prin surse staționare: construcții, utilaje, instalații, inclusiv de ventilație, alte lucrări fixe care produc sau prin intermediul cărora se evacuează substanțe poluante în atmosfera;

(4) prin vehicule: mijloace de transport rutiere, aeriene și navale, echipate cu motoare cu ardere internă sau externă;

(5) prin infrastructuri destinate transporturilor: drumuri, aeroporturi, căi ferate, tunele rutiere și feroviare, precum și alte instalații la care efluenții gazoși sunt evacuați în mediul înconjurător, fără a fi colectați;

(6) prin instalații noi: atât instalațiile care urmează a intra în funcțiune, cât și cele existente transformate, dezvoltate sau re tehnologizate, atunci când aceste amenajări conduc la:

a) degajarea de emisii mai mari sau diferite de cele anterioare;

b) cheltuieli de realizare mai mari decât jumătate din costul unei instalații similare noi;

(7) sunt considerate ca fiind excesive, imisiile care depășesc de cel puțin 3 ori una sau mai multe dintre concentrațiile maxime admisibile, stabilite prin standard de stat.

În situația în care pentru un poluant nu este fixată valoarea limita, emisiile sunt considerate ca fiind excesive, atunci când din observații, măsurători sau anchete rezultă ca:

a) amenința sănătatea oamenilor și a animalelor, vegetația, biocenozele și biotopurile lor;

b) incomodează sensibil comunități umane;

c) aduc prejudicii construcțiilor;

d) aduc prejudicii solului, vegetației sau calității apelor;

(8) prin limitare preventivă a emisiilor: stabilirea de norme de emisie pentru poluanții eliminați în atmosfera, potrivit prezentelor condiții tehnice;

(9) prin limitare complementară a emisiilor: stabilirea de norme de emisie pentru noxe neluate în considerare într-o analiza anterioară;

(10) prin limitare mai severă a emisiilor: stabilirea de valori maxime admisibile mai coborite decât cele fixate prin normele de emisie pentru noxa respectivă.

II. Emisii

1. Limitarea emisiilor la instalațiile staționare noi

ART. 3

Limitarea preventivă a emisiilor conform condițiilor tehnice

(1) Instalațiile staționare noi trebuie echipate cu sisteme de reținere a poluanților încă de la darea lor în funcțiune și exploatate pe tot parcursul existenței lor, astfel încât să fie respectate normele de limitare a emisiilor prevăzute de prezentele condiții tehnice (anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 3).

(2) Măsurile și lucrările destinate să asigure încadrarea emisiilor de poluanți în limitele impuse se examinează de autoritatea competentă pentru mediu, care emite acordul de mediu la documentația de investiții privind instalația staționară nouă și autorizația de mediu, la punerea în funcțiune a instalației respective.

ART. 4

Limitarea emisiilor de către autoritatea pentru mediu

(1) În cazul unor emisii pentru care prezentele condiții tehnice nu prevăd limite, pe baza propunerii documentare a proiectantului instalațiilor, autoritatea pentru mediu stabilește o normă de emisie preventivă, în conformitate cu norme din țări europene dezvoltate industrial, cu condiția ca aceasta să poată fi realizabilă pe plan tehnic, iar tehnologia aplicabilă să fie economic suportabilă. La stabilirea acestor norme se va ține seama de nivelul emisiilor din zona de amplasare a instalațiilor noi, precum și de tipul și mărimea celorlalte emisii existente, urmând să se

aplica tehnica de depoluare, în primul rând la acele surse unde reducerea emisiilor va fi semnificativă și economic suportabilă.

(2) Se consideră realizabile pe plan tehnic și al exploatarei, acele măsuri de limitare a emisiilor, care:

a) sunt generalizate pe plan internațional, în sectoarele similare de activitate economică;

b) au fost aplicate experimental cu rezultatele scontate și sunt capabile a fi aplicate și la alte instalații.

(3) Evaluarea gradului de suportabilitate economică a măsurilor de limitare a emisiilor se va face luând în considerare costurile de investiții și exploatare pe unitate de poluant reținută, precum și ponderea acestora în costurile totale ale agentului economic, comparativ cu situații similare din alte țări europene.

ART. 5

Limitarea mai severă a emisiilor de către autoritatea pentru mediu

Dacă, pe baza studiilor de import ecologic, se apreciază ca o instalație nouă poate produce imisii peste nivelurile stabilite prin standarde, chiar dacă respectă limitarea preventivă a emisiilor, autoritatea pentru mediu poate impune, la elaborarea acordului de mediu, o limitare complementară sau mai severă a acestora, argumentând tehnic, social sau economic nivelul maxim propus.

ART. 6

Dispersia poluanților în atmosfera

(1) Înălțimea coșurilor de evacuare în atmosfera a poluanților se determină pe baza de studii de dispersie, elaborate de la caz la caz, luând în considerare condițiile meteorologice și de amplasament specifice zonei în care acționează sursa de emisie, cu încadrarea în normele de emisie, utilizându-se metode de calcul adecvate și, dacă se consideră necesar de către proiectant, experimentarea pe model în tunele aerodinamice.

(2) În lipsa studiilor privind condițiile de dispersie, înălțimea coșurilor poate fi calculată, potrivit metodologiei prezentate în anexa nr. 5 a prezentelor condiții tehnice.

2. Limitarea emisiilor la instalațiile staționare existente

ART. 7

Limitarea preventivă a emisiilor

Dispozițiile privind limitarea preventivă a emisiilor pentru instalațiile staționare noi (art. 3, 4, 5) sunt aplicabile și instalațiilor staționare existente, cu luarea în considerare a unor tehnologii verificate, aplicabile economic și a contribuției emisiilor acestora la nivelul total al imisiilor din zona respectivă.

ART. 8

Obligația modernizării sistemelor de depoluare

(1) Deținătorii instalațiilor staționare existente care nu se încadrează în normele de emisie a poluanților în atmosfera sunt obligați să-și modernizeze sistemele de depoluare în termenele stabilite pe baza prezentelor condiții tehnice, în condițiile reieșite din studiile de impact ecologic și de fezabilitate pentru sistemul de depoluare propus, elaborate prin grija deținătorilor instalațiilor respective.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), autoritatea pentru mediu poate admite ca deținătorul instalației să nu execute lucrările de modernizare, numai dacă acesta declară în cererea sa de autorizare că își va înceta activitatea în termen de maximum 2 ani.

(3) Termenul limita pentru modernizarea sistemelor de depoluare se fixează cu ocazia examinării cererii de autorizare a funcționării instalației, avându-se în vedere următoarele criterii:

- impactul obiectivului asupra mediului;
- posibilitățile tehnice de realizare a sistemelor de depoluare și costurile acestora;
- importanța socială a obiectivului.

ART. 9

Limitarea mai severă a emisiilor

(1) Dacă se constată ca o instalație existentă provoacă imisii peste nivelurile stabilite prin standarde, cu toate că respectă limitarea preventivă a emisiilor, autoritatea pentru mediu va impune o limitare a emisiilor, complementară sau mai severă.

(2) Pentru limitarea complementară sau mai severă a emisiilor, autoritatea pentru mediu va fixa termene pentru modernizarea sistemelor de depoluare.

(3) Decizia privind limitarea complementară sau mai severă a emisiilor și fixarea termenelor pentru modernizarea sistemelor de depoluare se va fixa pe baza studiului de impact ecologic și a studiilor de fezabilitate ale instalațiilor preconizate, elaborate prin grija deținătorilor acestor instalații.

ART. 10

Termene pentru modernizarea sistemelor de depoluare

(1) Termenul limita pentru modernizarea sistemelor de depoluare este de 7 ani de la data intrării în vigoare a prezentei condiții tehnice.

(2) Termene mai scurte se stabilesc când:

a) emisiile înregistrează valori de 3 sau de mai multe ori mai mari decât valorile fixate pentru limitarea preventivă a acestora;

b) imisiile provocate de instalații sunt excesive (cap. I art. 2 alin. (7)).

(3) Până la încadrarea în limitele de emisie stabilite prin prezentele condiții tehnice, instalațiile vor trebui să funcționeze la nivelurile de eficiență maximă a dotărilor de depoluare existente.

ART. 11

Decalari de termene

Autoritatea pentru mediu poate fi de acord cu termene mai lungi de modernizare a sistemelor de depoluare, de până la 7 ani, pentru un anumit tip de noxe când aceasta operațiune se dovedește, pentru prima etapă de 5 ani, a nu fi realizabilă pe plan tehnic și al exploatării sau suportabilă economic. Până la încadrarea în valorile limita stabilite prin prezentele condiții tehnice, instalațiile vor fi autorizate să funcționeze în condițiile art. 10 alin. (3).

3. Controlul emisiilor instalațiilor staționare

ART. 12

Declararea emisiilor

(1) Deținătorii instalațiilor staționare noi și existente trebuie să furnizeze autorității pentru mediu, cu ocazia cererii pentru autorizarea funcționării și ori de câte ori aceasta solicită, informații cu privire la:

a) natura și cantitatea emisiilor de poluanți (g/h, produsul dintre concentrația poluantului în gazul evacuat - g/mc și debitul emisiei - mc/h) și variația lor în timp;

b) locul de evacuare a emisiilor, înălțimea (de la sol) la care se produce evacuarea;

c) orice altă caracteristică a evacuării, necesară evaluării emisiilor.

(2) Declararea emisiilor se stabilește de deținătorul instalației, pe baza de măsurători sau de bilanț cantitativ al substanțelor utilizate.

ART. 13

Supravegherea emisiilor

(1) Deținătorii instalațiilor staționare au obligația de a-și supraveghea sistematic nivelurile emisiilor și a asigura încadrarea în limitele impuse de prezentele condiții tehnice.

Evaluarea nivelurilor emisiilor se realizează prin măsurători pe care deținătorii instalațiilor le efectuează prin forțe proprii sau prin terți. La stabilirea programului de măsurători se vor avea în vedere particularitățile tehnologice ale instalațiilor respective.

(2) Autoritățile pentru mediu controlează modul în care deținătorii instalațiilor staționare respectă încadrarea emisiilor în limitele stabilite prin prezentele condiții tehnice.

(3) Pentru instalațiile cu emisii importante, determinate pentru nivelul emisiilor din zonă, autoritățile pentru mediu pot dispune deținătorilor acestor instalații să realizeze sisteme proprii de

măsurători cu înregistrări permanente ale emisiilor, datele măsurătorilor urmând a fi puse la dispoziția autorității pentru mediu.

ART. 14

Efectuarea măsurătorilor

(1) Obligația efectuării măsurătorilor privind emisiile în toate fazele de funcționare revine deținătorului instalației, conform unui program prevăzut în regulamentul de exploatare care se aprobă o dată cu autorizația de funcționare de către autoritatea pentru mediu.

(2) Măsurătorile vor fi efectuate cu respectarea regulilor metrologice prin metode standardizate sau, în lipsa acestora, prin metode acceptate de autoritatea pentru mediu.

(3) Rezultatele măsurătorilor vor fi înscrise în registre speciale ce vor fi ținute de deținătorul instalației.

ART. 15

Aprecierea emisiilor

(1) Valorile măsurate vor fi comparate cu valorile de referință precizate în normele de limitare a emisiilor, prevăzute în anexele la prezentele condiții tehnice.

(2) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute la cazurile respective, valorile calculate în sensul alin. (1) vor fi convertite în medii orare.

Autoritatea pentru mediu poate fixa și alte unități de timp pentru calculul mediilor, când situația justifică o astfel de raportare.

(3) Se consideră ca este respectată norma de limitare a emisiei, atunci când nici una dintre mediile determinate pentru indicatorii specifici instalației, în sensul alin. (2), nu depășește valoarea limita înscrisă în anexele la prezentele condiții tehnice.

(4) În cazul măsurării permanente a emisiilor, valorile limita sunt considerate respectate, dacă în decursul unui an calendaristic:

a) nici o medie zilnică nu depășește valoarea limita, cu excepția perioadelor de porniri-opriri ale instalațiilor;

b) 97% din totalul mediilor orare nu depășesc de 1,2 ori valoarea limita;

c) nici una dintre mediile orare nu depășește dublul valorii limita.

ART. 16

Conducte de evitare și incidente în exploatare

(1) Conductele de evitare a instalațiilor de depoluare a efluenților gazoși nu pot fi prevăzute, respectiv utilizate, decât dacă sunt acceptate de autoritatea pentru mediu și prevăzute ca atare în acordul, respectiv autorizația pentru mediu.

(2) În situațiile de folosire a conductelor de evitare sau de producere de incidente în exploatare cu antrenare de emisii importante se aplică măsurile privind poluările accidentale, prevăzute în regulamentele de exploatare a obiectivelor.

4. Emisiile datorate vehiculelor

ART. 17

Limitarea preventivă a emisiilor poluante ale autovehiculelor rutiere

(1) Emisiile poluante ale autovehiculelor rutiere se limitează cu caracter preventiv prin condițiile tehnice prevăzute la omologarea pentru circulație a autovehiculelor rutiere - operațiune ce se efectuează la înmatricularea pentru prima dată în țara a autovehiculelor de producție indigenă sau importate, cât și prin condițiile tehnice prevăzute la inspecțiile tehnice ce se efectuează periodic pe toată durata utilizării tuturor autovehiculelor rutiere înmatriculate în țara.

(2) Stabilirea limitelor de emisie maxim admise se face de către Ministerul Transporturilor împreună cu Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului urmărindu-se alinierea la Regulamentele E.C.E. - O.N.U., precum și la regulamentele practicate în țările europene.

(3) Măsurile similare celor din paragrafele de mai sus vor fi analizate și propuse și pentru celelalte tipuri de mijloace de transport.

ART. 18

Limitarea preventivă a emisiilor datorate infrastructurilor destinate transporturilor

Autoritatea pentru mediu avizează, de la caz la caz, la analizarea documentațiilor tehnice (însoțite de studii de impact) pentru infrastructurile destinate transporturilor, definite la art. 2 alin. (5), măsurile propuse pentru limitarea preventivă a emisiilor, permise de tehnica și exploatarea curentă și suportabila economic.

5. Combustibili și carburanți

ART. 19

Cerințe de calitate a produselor

Combustibilii și carburanții se vor încadra în cerințele de calitate din anexa nr. 5.

ART. 20

Certificat de calitate

Furnizorul oricărei categorii de combustibili este obligat să prezinte cumpărătorului sau consumatorului un certificat de calitate întocmit conform normelor legale în vigoare, care să ateste conținutul produsului în substanțe nocive, prevăzute în anexa nr. 5. La import, acest certificat va fi prezentat și autorităților vamale.

ART. 21

Obligația de notificare (1) Agentul economic care își procura combustibil lichid greu cu conținut ridicat de sulf (peste 2% - anexa nr. 4), în scopul asigurării funcționării unei instalații de ardere sau îl livrează unui beneficiar al unei astfel de instalații, este obligat să notifice acest lucru autorității pentru mediu pe teritoriul căreia este amplasată instalația de combustie respectiva.

(2) În notificare vor fi indicate:

- a) cantitatea combustibilului;
- b) numele și adresa furnizorului;
- c) numele și adresa cumpărătorului;
- d) data tranzacției.

ART. 22

Instalații destinate benzinei fără plumb pentru motoare (anexa nr. 4 pct. 5) (1) Instalațiile destinate benzinei fără plumb pentru motoare, cum sunt rezervoarele de depozitare și containerele destinate transportului, autovehiculele-cisterna și coloanele de distribuție vor purta distinct inscripția "fără plumb".

(2) Dacă benzina fără plumb trebuie depozitată într-o instalație utilizată anterior pentru benzina cu plumb, deținătorul va trebui ca, în prealabil, să procedeze la curățarea acesteia de reziduurile de plumb.

III. Imisii

ART. 23

Stabilirea imisiilor

Imisiile de poluanți, concentrațiile maxime admise (C.M.A.) se stabilesc prin standarde de stat și reprezintă concentrațiile maxime admisibile ale unor substanțe poluante în aerul atmosferic.

Aceste concentrații urmăresc să asigure protejarea populației și ecosistemelor împotriva efectelor nocive ale acestor substanțe.

ART. 24

Evaluarea anticipată a imisiilor

(1) În cadrul studiilor de impact asupra mediului a activităților desfășurate în instalații staționare noi sau modernizate, ca și în infrastructurile destinate transporturilor, capabile să producă emisii importante, se va efectua și o evaluare anticipată a imisiilor.

(2) Evaluarea anticipată a imisiilor va stabili și preciza natura și valoarea emisiilor, condițiile de dispersie și metodele de calcul, imisiile provocate, teritoriul afectat (proportia în care este afectat și cu ce frecvență).

ART. 25

Supravegherea imisiilor

(1) Evaluarea calității aerului se realizează de autoritățile pentru mediu prin măsurători sistematice ale emisiilor de substanțe poluante, efectuate în cadrul sistemului propriu de control.

(2) Autoritățile pentru mediu apreciază, prin comparație cu prevederile standardului privind emisiile, dacă și în ce măsură valorile efective depășesc concentrațiile maxime admise și, în caz afirmativ, impun deținătorilor de instalații care elimină poluanți în zona respectiva măsuri de limitare mai severă a emisiilor.

ART. 26

Măsuri pentru reducerea emisiilor

(1) În cazul în care prin aplicarea normelor de limitare preventivă a emisiilor provocate de instalațiile staționare nu se pot respecta normele de imisie, acestea situându-se la valori superioare celor din standarde, autoritățile pentru mediu vor dispune beneficiarilor acestor instalații măsuri privind:

- a) reducerea termenelor de modernizare a sistemelor de depoluare;
- b) fixarea unor limitări complementare sau mai severe ale emisiilor.

(2) Limitări mai severe ale emisiilor se impun pentru instalațiile care contribuie cu mai mult de 10% la încărcarea poluantă totală.

ART. 27

Măsuri aplicabile traficului

În cazul în care aplicarea normelor de limitare preventivă a emisiilor pentru autovehicule și pentru infrastructurile destinate transportului nu este suficientă pentru a preveni depășirea emisiilor standardizate, autoritățile pentru mediu vor dispune măsuri care privesc atât construcția sau exploatarea autovehiculelor, cât și dirijarea sau restrângerea traficului.

IV. Dispoziții tranzitorii

ART. 28

Ministerele vor lua măsuri ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor condiții tehnice, să se elaboreze norme specifice sectoarelor lor de activitate privind emisiile de poluanți în atmosfera, la instalațiile existente, norme ce vor fi supuse aprobării Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

ART. 29

Agenții economici producători de sisteme de depoluare vor lua măsuri pentru asigurarea prin fabricație de utilaje capabile să asigure performanțele tehnice necesare realizării normelor limita pentru emisiile de poluanți în atmosfera, prevăzute în prezentele condiții tehnice.

ART. 30

Agenții economici vor stabili și vor înainta la agențiile județene pentru protecția mediului și a municipiului București, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor condiții tehnice, nivelurile actuale ale emisiilor poluante în atmosfera, evaluate fie pe baza de măsurători, fie prin calcule de bilanț.

NOTA:

Anexele nr. 1-5 se pot procura de la Institutul de Cercetări și Ingineria Mediului - Splaiul Independenței nr. 294, sector 6, București.

NORME METODOLOGICE

privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare

1. Domeniul de aplicare

Metodologiile se aplică determinărilor de emisii sub forma de pulberi, aerosoli sau gaze produse de instalații; surse de staționare de tip instalație industrială; amenajări de teritoriu de tip autostrada, aeroport, cale ferată; aparate și utilaje de tip generator electric cu motor cu combustie, precum și instalațiilor de ventilație care colectează efluenții gazoși ai unor surse și îi evacuează în atmosfera.

2. Principiul de măsurare

Un volum reprezentativ al efluentului de analizat se recoltează izocinetic. Se determină în acesta concentrația de substanțe poluante.

Emisia totală se calculează funcție de compoziția volumului de gaz recoltat și de alți parametri auxiliari.

Se definesc ca pulberi: particulele care, după o măsurătoare asupra concentrației, după condiționare, cresc greutatea substratului elementului de filtrare.

3. Condițiile de măsurare

În mod normal, măsurătoarea trebuie efectuată în condițiile de exploatare în care emisiile sunt maxime. (Autoritatea de mediu care avizează funcționarea și controlează emisiile poate, funcție de situația zonei, sa accepte sau sa impună, în timpul pornirii și opririi instalației, valori diferite de cele reglementate).

4. Amplasarea punctului de recoltare

Compoziția probei recoltate, așa cum se găsește la locul de recoltare, trebuie sa fie reprezentativă pentru emisia ce va fi măsurată. Măsurătorile trebuie sa se efectueze într-un loc unde repartiția substanțelor poluante în secțiunea canalului de evacuare este cât mai omogenă posibil.

Amplasamentul punctului de recoltare trebuie sa permită un acces ușor și sigur. Poziționarea se planifică, de comun acord cu deținătorul de sursa, și se amenajează corespunzător din timp.

5. Durata și numărul de măsurători

Durata și numărul de măsurători se fixează funcție de natura sursei, cât și de variația de timp a emisiilor.

Se recomandă, în cazul unor surse cu emisie constanta, efectuarea a cel puțin 3 măsurători individuale.

Se definește ca măsurătoare individuală media valorilor măsurate în fiecare punct al unei grile, respectiv, pe axa de măsura, sau rezultatul a ceea ce se definește ca măsurătoare în grila.

6. Alte determinări

La fiecare măsurătoare de emisie este necesar sa se măsoare viteza efluentului în secțiunea de măsura, parametrii auxiliari necesari calculului emisiilor și sa se înregistreze toate informațiile privind condițiile de exploatare a instalației.

7. Raportarea rezultatelor

În raportare se vor consemna toate mărimile măsurate și calculate, metodele de măsurare utilizate și condițiile de exploatare a instalației.

Se vor evalua și evidenția erorile fiecărei măsurători de emisie efectuate.

NOTA:

Elementele de detaliu privind metodologia de determinare a poluanților atmosferici produși de surse staționare se pot procura de la Institutul de Cercetări și Ingineria Mediului - Splaiul Independenței nr. 294, sector 6, București.
